

Cena numeru
w Warszawie
w kraju:

0zł

! ZAPYTAJ O
prenumeratę!

WASZ KURIER ILUSTROWANY

O! ZNAKI PRACY 2017

Wydawca:

Centralny Instytut Ochrony Pracy
– Państwowy Instytut Badawczy

Założyciel / Redaktor Naczelny:

Radosław Mleczo
Agnieszka Szczygielska

Fotografie archiwalne:

Narodowe Archiwum Cyfrowe
Muzeum Historii Przemysłu w Opatówku

ul. Czerniakowska 16, 00-701 Warszawa | Facebook/Oznaki pracy

www.ciop.pl

Projekt graficzny: Elżbieta Kieńczykowska i Radosław Mleczo

Rok 2017

Warszawa / grudzień 2017

[Nr 01]

? SKĄD taki projekt?

Przygotowując projekt pierwszego numeru *Waszego Kuriera Ilustrowanego O! ZNAKI PRACY*, inspirowaliśmy się między innymi *Ilustrowanym Kurierem Codziennym*, dziennikiem wydawanym w latach 1910–1939 w Krakowie. Przede wszystkim jednak jego niezwykłą kolekcją fotografii, znajdującą się dziś w zbiorach Narodowego Archiwum Cyfrowego, partnera konkursu O! ZNAKI PRACY. Wydawanie *Ilustrowanego Kuriera Codziennego* przerwała wojna.

Ostatni numer ukazał się z datą 26 października 1939 roku. Dziś jest źródłem informacji o wydarzeniach ważnych w skali świata, kraju i lokalnych, o trendach, poglądach i nowinkach technologicznych. O różnych wymiarach pracy. O! ZNAKI PRACY to nie tylko konkurs na najlepszy fotograficzny i filmowy komentarz do współczesnej pracy, lecz również dialog z historią. Stąd taki wybór.

KONKURS

O! ZNAKI PRACY to konkurs poświęcony obrazom współczesnej pracy. Jeśli interesują Cię film, fotografia i multimedia, kampanie społeczne i reklama, fotoeseje i opowiadanie historii, foto i wideoblogi. Jeśli nie jest Ci obojętne, w jakim świecie żyjesz, i chcesz mieć coś do powiedzenia. Zadajesz sobie pytania o strategię, problemy, procesy i zjawiska społeczne. Jeśli zastanawiasz się, czym jest i będzie praca w dobie algorytmów, automatów i aplikacji, sztucznej inteligencji i wirtualnej rzeczywistości, nanotechnologii i zabezpieczeń biometrycznych. Jakże wiążą się z nią zagrożenia i możliwości? Czego od niej oczekiwać? Jeśli masz pomysł, jak ją sфотографować, sfilmować, opisać, chcesz podzielić się swoim artystycznym, socjologicznym, reporterskim, dziennikarskim komentarzem. **Weź udział w kolejnej edycji konkursu. Dziś podsumowujemy O! ZNAKI PRACY 2017.**

FRYZJER potrzebny
OD ZARAZ

Wyniki badań społecznych przekonują, że są jedną z najbardziej zadowolonych z pracy grup zawodowych w Polsce. Najmłodszych (średni wiek 34 lata) i najmniej zestresowanych. W ich zawodzie jeszcze długo komputer nie zastąpi człowieka, a czarowanie i mówienie miłych rzeczy będzie równie ważne jak fachowe cięcie czy stylizacja. W pracy fryzjera nagroda za wysiłek pojawia się niemal natychmiast po jej zakończeniu, a każda oznaka zadowolenia w oczach klienta działa jak pochwała od przełożonego. Jeśli rację miał Michael Hammond, twierdząc, że jesteśmy biologicznie zaprogramowani do poszukiwania emocji pozytywnych i unikanie tych negatywnych, to nietrudno zrozumieć rosnące zainteresowanie zawodem fryzjera. Ale zdania są podzielone. Jeszcze niedawno Komisja Europejska rozważała wprowadzenie dyrektywy mającej na celu ochronę warunków pracy fryzjerów. Jak każdy zawód, każda praca, fryzjer niejedno ma imię.

Uliczny fryzjer – ul. Marszałkowska róg ul. Wspólnej, Warszawa 1945. Autor: Waclaw Zdżarski. Zdjęcie ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego.

Szewc Waclaw Kielman podczas pracy w swoim zakładzie, Warszawa 1968. Foto: Grażyna Rutowska. Zdjęcie ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego.

„Tacy sami od 40 lat”

Ludzie zatrzymani w kadrze, zatrzymani w czasie. Pracujący w swoich zawodach od 40 lat. Czy tak samo? Czy tacy sami? Autorem tych zdjęć jest Kosma Kołodziej, laureat konkursu O! ZNAKI PRACY 2017.

Agnieszka Hinc „Personally”. Nagroda im. Piotrusia Pana.

Czas wolny – czas pracy

Katarzyna Mordarska jest laureatką wyróżnienia im. Piotrusia Pana za zdjęcia „Odpoczynek”, „Było nie minęło”, „Kurz i piach” i „Praca”.

Katarzyna Mordarska „Było nie minęło”.

Katarzyna Mordarska „Odpoczynek”. Wyróżnienie im. Piotrusia Pana.

„Personally”

Roboty, automaty, sztuczna inteligencja – bać się czy zacierać ręce? Szanse i zagrożenia dla człowieka i jego pracy. To jeden z tematów, który zaproponowaliśmy uczestnikom konkursu. Zdjęcie zgłoszone przez Agnieszkę Hinc.

Zuzanna Mietlińska „Gorycz roboty”. Nagroda specjalna.

Gorycz roboty

„Zdjęcie zostało wykonane podczas spaceru po warszawskiej Pradze, w okolicach ul. Brzeskiej - prawdopodobnie najbardziej ubogiej przecznicy w mieście. Fotografia stanowi niemy dialog pomiędzy rzeczywistością, trudem pracy niezmechanizowanej, a pustymi hasłami, którymi zewsząd jesteśmy karmieni, czego wizualną reprezentacją są widniejące w tle tabliczki. Czy w dobie łatwo dostępnej mechanizacji, sportretowana kobieta miałaby szansę na godniejszą starość? A może przeciwnie, rozwój technologiczny wypchnąłby ją poza margines uprzywilejowania? Pytanie to zdaje się wisieć w powietrzu, pozostaje bez odpowiedzi.”

To zdjęcie wraz z komentarzem przesłała Zuzanna Mietlińska. Nagroda specjalna przyznana przez autorów konkursu.

Niedoceniane przerwy w pracy

Wyniki badań ankietowych przeprowadzonych przez Inicjatywę Zdrowie i Praca wśród niemieckich pracowników wykazały, że 79 proc. respondentów jest wprawdzie zasadniczo zadowolonych z przerw w pracy, jednak połowa z nich nie odpoczywa w trakcie tych przerw nigdy, rzadko albo czasami. – *Przerwy wypoczynkowe w pracy są dla zdrowia psychicznego niesłychanie ważne* – zwraca uwagę Andreas Horst z IZIP. „Zrobić przerwę” nie musi jednak zawsze oznaczać „nic nie robić”. Odpoczynek może dać zarówno krótki spacer, jak i relaksująca drzemka. Najważniejsze, żeby ta czynność pozostawała w wyraźnym kontraście do rutyny codziennych zadań służbowych.

Surfowanie w Internecie czy pisanie prywatnych maili nie pozwala odpocząć – wiedzą to nie tylko specjaliści, ale na szczęście także 2/3 ankietowanych. Wychodzą oni z założenia, że używanie mediów elektronicznych pomiędzy etapami prac nie przynosi odprężenia. Aż 61 proc. respondentów uważa nawet, że czynności te obniżają wydajność pracy.

„Bezpieczeństwo Pracy. Nauka i Praktyka”
kwiecień 2017

„Raz podaje raz czeka”

Kosma Kołodziej „Raz podaje raz czeka”. Wyróżnienie.

Monochromia zagrożenia

„Chciałam zwrócić uwagę na piktogramy bhp, które bardzo często towarzyszą nam w miejscu pracy. Postanowiłam zadać sobie pytanie – czy kolor ma znaczenie? Czy barwa piktogramów, które mają nas informować czy też ostrzegać, jest ważna? Czy w świecie monochromatycznym owe znaki spełniałyby swoje zadanie w takim samym stopniu? Czy kolor pomaga nam je lepiej dostrzec? Czy dzięki niemu widzimy je lepiej, bardziej docierają do naszej świadomości i tym samym bardziej je zauważamy?”

Zdjęcia i komentarz: Alicja Trojnar

Alicja Trojnar „Monochromia zagrożenia”.

Alicja Trojnar „Monochromia osłon”. Wyróżnienie im. Piotrusia Pana.

HUTA

szkła

Szkło to substancja składająca się ze stopionego piasku krzemionkowego, związków sodu i wapnia, znana już 5 tysięcy lat temu w Egipcie i Mezopotamii. Powstaje w wyniku szybkiego schłodzenia płynu do postaci stanu stałego bez etapu krystalizacji. Zdjęcia wykonane w Hucie Szkła Kryształowego Julia, której zabytkowa fabryka położona jest w Piechowicach koło Szklarskiej Poręby. Niezwykłe miejsce i historia.

Szymon Bialic „W hucie szkła”.
Nagroda im. Piotrusia Pana.

Pisarz śpi dłużej i lepiej niż malarz i filmowiec

Jak twierdzą naukowcy z Uniwersytetu w Hajfie, różne rodzaje twórczości mają wpływ na wzorec snu człowieka. Twórcy związani ze słowem śpią dłużej i lepiej niż adepci sztuk wizualnych, nierzadko cierpiący na zaburzenia w fazie REM.

Ochotnicy przeszli badanie polisomnograficzne, a poza tym zostali poproszeni o prowadzenie dziennika snu i wypełnienie kwestionariusza nawyków z nim związanych. Dodatkowo przeszli przez testy, które miały na celu określenie ich umiejętności wizualnych i werbalnych.

Okazało się, że im wyższy poziom twórczości wizualnej, tym gorsza jakość snu głębokiego, a także problemy w funkcjonowaniu w dzień z tego wynikające (podrażnienie, podwyższone ciśnienie, senność, roztargnienie). Z kolei studenci cechujący się wysokim poziomem twórczości słownej spali lepiej i dłużej.

„Bezpieczeństwo Pracy. Nauka i Praktyka”
marzec 2017

Sen

MLECZARKA

Rok 1967. Warszawa. Poranne dostarczanie mleka. W tle kamienica przy ul. Skolimowskiej róg ul. Puławskiej z szyldami „Maria Rokicka – lekarz dentysta” i „Czesław Łada – krawiec”. W tle witryna pralni z napisem „Pranie koszul męskich”. Foto Grażyna Rutowska. Zdjęcie ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego.

Kosma Kołodziej „Spawacz”. Grand Prix.

Połączenie spawane – rodzaj złącza powstającego w procesie fizycznym łączenia materiałów poprzez ich miejscowe stopienie i zestalenie. Stosowane np. do łączenia metali (głównie stali) i tworzyw sztucznych. Przy spawaniu zwykle dodaje się spoiwo spawalnicze, tj. stapiający się wraz z materiałem rodzimym materiał dodatkowy, wypełniający spoinę. [Wikipedia]

Kosma Kołodziej, Grand Prix konkursu O! ZNAKI PRACY 2017 w kategorii fotografia.

Kosma Kołodziej „Ojciec w pracy”. Grand Prix.

UWAGA!

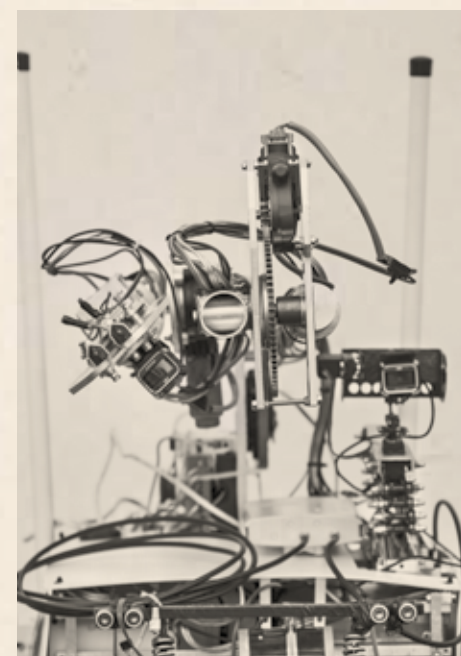

Niebezpieczna praca!

Poczucie bezpieczeństwa jest jedną z fundamentalnych potrzeb człowieka i warunkiem jego rozwoju. Szukamy w życiu bezpieczeństwa, ale też ryzyka. Innowacji i stabilności, nowych wyzwań i powtarzalności, oryginalności i miejsca w grupie, wyjątkowości i norm. Czym we współczesnym świecie jest bezpieczna praca? Co nam w pracy zagraża? Jak chronimy się przed zagrożeniami, które już znamy, i tymi, które nierozpoznane mogą niszczyć nasze zdrowie. Wiele z nich potrafimy definiować, a nawet skutecznie redukować. Ale środowisko pracy zmienia się nie-

mal z dnia na dzień. Nanotechnologie, roboty i automaty, sztuczna inteligencja, wirtualna rzeczywistość, algorytmy, aplikacje, samosterujące pojazdy, przemysł 4.0. Nowe formy pracy, relacje między ludźmi. Świat fascynujących wyzwań. Pogoni za innowacją. Podejmowanie ryzyka i poszukiwanie bezpieczeństwa.

Chcemy, żeby O! ZNAKI PRACY były opowieścią o tych poszukiwaniach. Organizujemy ten konkurs w przekonaniu, że warto rozmawiać o współczesnych O! ZNAKACH PRACY.

Katarzyna Urbanek „Rover”.

Andrzej Błoński „Na granicy zapomnienia – zawód pasterz”. Wyróżnienie.

Na granicy zapomnienia – zawód pasterz

To zdjęcie Andrzeja Błońskiego nie tylko uzyskało wyróżnienie jury konkursu **O! ZNAKI PRACY 2017**, ale też zdobyło najwięcej punktów w internetowym głosowaniu uczestników konkursu.

Praca pasterza w znaczeniu dosłownym i metaforycznym. Na zdjęciach Andrzeja Błońskiego pasterze są kimś znacznie więcej niż hodowcami owiec. Na granicy zapomnienia?

„Czas żniw”

Kinga Liwak. Zdjęcie przesłane na temat **Łańcuch produkcji** – idź śladem produktu do jego źródeł, przekonaj się, gdzie i w jakich warunkach powstaje.

„(...)ich to mgliste dnie jesieni i wiosny miesiły ten wosk cudowny, aż przy letnich skwarach spotniał on tą złotą lawą, która sokiem życia przeleje się w żyły ludzkości.” Fragment opisu żniw z „Nad Niemnem” Elizy Orzeszkowej.

Kinga Liwak „Czas żniw”. Wyróżnienie.

Michał Krajewski „Ufajcie memu szkiełku i oku”. Zdjęcie zgłoszone na temat Roboty, automaty, sztuczna inteligencja.

Zapasy na plaży

Warszawa. Plaża „Poniatówka”. Zdjęcie ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego, partnera konkursu **O! ZNAKI PRACY**. Dziękujemy. Początki zapasów sięgają czasów starożytnych, kiedy zmagania zapaśników były jedną z atrakcji igrzysk olimpijskich organizowanych w Grecji. Zapasy jako forma bezkrwawego współzawodnictwa znane są też z okresów poprzedzających kulturę hellenistyczną. Współczesna plaża „Poniatówka” ma strefę sportową, street workout, food trucki, miejsce na grilla i wypożyczalnię sprzętu sportowego.

WOLNOŚĆ I PASJA sposobem na zarobek

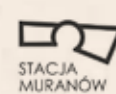
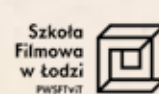
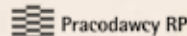
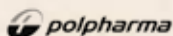
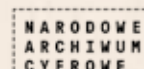
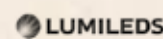
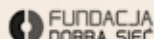
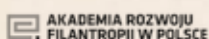
Zdjęcie Magdaleny Warchoł-Kamińskiej zgłoszone na temat Telepraca, elastyczny czas pracy, praca na odległość – w poszukiwaniu mobilnych form zatrudnienia; wolność i alienacja.

Magdalena Warchoł-Kamińska „Wolność i pasja sposobem na zarobek”.

Wspierają nas:

Partner strategiczny konkursu

Partnerzy medialni:

